

Βούρδουλας

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΟΥ

Τί βλέπει ο Παναγής, είτε πλαγιασμένος είτε όρθιος... κοιμάται.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κατετέθησαν εις την Βουλήν τὰ νομοσχέδια δια τῶν ὁποίων τὸ Κράτος φορολογεῖ μὲ 500 νέα ἑκατομμύρια τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐπειδὴ καὶ τὴν τελευταίαν μας δεκάραν τὴν ἀπεστράγγισεν ἡ σύμβασις τοῦ Μπέη, σπεύδομεν νὰ καταθέσωμεν τὸ μόνον πρᾶγμα ποῦ διαθέτομεν, τὸν φόρον τοῦ... θαυμασμοῦ μας πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἠθικοῦ ρυθμοῦ δια τὸ κατόρθωμά του.

Προκειμένου δια τὴν κατασκευὴν τῶν σχολικῶν κτιρίων,

ἔγραψεν ὁ κ. Καλδῆς ὅτι «δημοσιεύει καλῆ τῆ πίστει ὅ,τι πληροφορεῖται». Πρόκειται περὶ χονδροειδοῦς ψεύδους, διότι γιὰ νὰ δημοσιεύσῃς κάτι καλὴ ἢ κακὴ τῆ πίστει πρέπει νὰ ἔχῃς, ἐνῶ εἶναι πανθομολογούμενον ὅτι ὁ κ. Γεώργιος οὔτε πίστιν ἔχει οὔτε νόμον.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος γράφει ὁ κ. Γεώργιος καὶ τὰ ἑξῆς: «Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ ἐπεξετείνετο ὁ ἔλεγχος καὶ ἐπὶ τῶν σχολείων τῆς ὑπαίθρου. Συμφωνότατοι. Ἄς κληθῇ λοιπὸν ἐπειγόντως ὁ κατάλληλος παπᾶς δια τὴν εὐχὴν καὶ τὸ σχετικὸ διάβασμα.

Ἦρξις νὰ συμμαζεῖ τὰ πανιά του ὁ κ. Γεώργιος. Ἐνῶ πρότερον ἐβεβαίωεν ὅτι αἱ ὀροφαὶ τῶν κτιρίων ἐκινδύνευαν νὰ πέσουν, τῶρα γράφει ὅτι ὄχι αἱ ὀροφαὶ ἀλλὰ οἱ τοῖχοι τῶν αὐλογύρων εἶναι κακότεχνοι καὶ ἀπειλοῦνται ὑπὸ καταρρεύσεως. Ἄν ἦτο δυνατόν νὰ εἰσακουσθοῦν αἱ εὐχαί μας, ὑψοῦντες τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανὸν θὰ διευτυπώναμεν τὴν ἀκόλουθον εὐχὴν: «Παντοδύναμε Θεέ, κάμε ὥστε νὰ καταρρεύσουν μὲν πράγματι οἱ τοῖχοι νὰ εὑρεθοῦν δὲ διαβαίνοντες κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς καταρρεύσεως ὁ κ. Γεώργιος καὶ ὁ σύμμαχός του.» Οὕτω μία ἀσήμαντος ζημία θὰ ἀντεσταθμίζετο μ' ἓνα μεγάλο καλόν.

Ὅπως ἢ ἄλλως, χάρις εἰς τὸ συγκινητικὸν ὑπὲρ τῶν δημοσίων συμφερόντων ἐνδιαφέρον Ἡλία καὶ Γεωργίου, θὰ ἴδωμεν πραγματοποιούμενον τὸν ἔλεγχον τῶν σχολικῶν κτιρίων. Μόνον ἓνα ἔλεγχον δὲν θὰ ἴδωμεν ποτέ, φεῦ! τὸν ἔλεγχον... τῆς ἀνυπάρκτου συνειδήσεως τῶν δύο συμμάχων.

ΕΠΙ ΠΡΟΣΒΟΛῆ ΗΘΩΝ

Παρεπέμφθη εἰς τὸ Πταιματοδικεῖον, ἐπὶ προσβολῆ τῶν δημοσίων ἠθῶν, ὁ μονοετής υἱὸς τοῦ κ. Δ. Μ. διότι ἐνῶ ἐθήλαζεν, ἐπεχείρησε νὰ εἰσαγάγῃ τὴν χεῖρά του εἰς τὸ στήθος τῆς τροφῆς του.

ΥΠΟ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑΝ

Κωμωδία εις πράξεις... λίαν υπόπτους επί γιγαντισμῶ.

Δ.

Γραφείον Ὑπουργῶ Ἐσωτερικῶν

Ἐπιμνηστικῶν. Μὴ ἐπιμνηστικῶν, ἀγαπητέ. Εἶναι μυστικὸν ποῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γνωσθῇ.

Συντάκτης. Τοῦλάχιστον πητέ μου τί φύσεως εἶναι...

Ἐπιμνηστικῶν. Ὁχι, ὄχι! Δὲν ἔχω ὄρεξιν νὰ ἐπαναλάβω καὶ σέ μένα ἐκεῖνα ποῦ ἔψαλαν τοῦ Ράλλη...

Συντάκτης. Ὡστε τὸ νέον ἀποβλέπει τὴν ὑπόθεσιν...

Ἐπιμνηστικῶν. Ἐγὼ δὲν εἶπα τέτοιο πρᾶγμα. Δὲν θέλω νὰ κατηγορηθῶ ὅτι μὴ ἀκριτομυθίας παραλύω τὸ ἔργον τῆς Δικαιοσύνης. (Μπαίνει ἐναεὶς καὶ τοῦ παρουσιάζει ἕνα ἐπισκεπτήριον) Μιὰ στιγμή. (Στὸ συντάκτη) Λυπούμαι, ἀλλά... Δὲν ἔμπορῶ νὰ μιλήσω μπροστά σου...

Συντάκτης. Κύριε ὑπουργέ, μὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ μιλήσουμε γιὰ... Βγαίνω λοιπὸν καὶ περιμένω νὰ τελειώσετε.

Ἐπιμνηστικῶν. Τότε πέρασε στὸ διπλάνο γραφεῖο (Ὁ συντάκτης μπαίνει στὸ δωμάτιο ποῦ τοῦ ὑπέδειξε ὁ ὑπουργὸς καὶ κολλᾷ τ' αὐτὶ τοῦ στήν κλειδαρότρυπα. Τὴν ἴδια σχεδὸν στιγμή ἀνοίγει ἡ πόρτα τοῦ ὑπουργικοῦ γραφείου καὶ μπαίνει ἕνας ὑπομοίραχος)

Ἐπιμνηστικῶν. Εἰστε ὁ κ. Γεωργίου;

Ἐπιμνηστικῶν. Μάλιστα κ. Ὑπουργέ.

Ἐπιμνηστικῶν. Βενζελικός, μοῦ εἶπαν...

Ἐπιμνηστικῶν. Μάλιστα.

Ἐπιμνηστικῶν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς σὰς φώναξα. Ἴδου περὶ τίνος προέβη. Μοῦ κατήγγειλαν ὅτι στὰ Πολιτικά τῆς Χαλκίδος βρισκεται ὁ λήσταρχος Καραθανάσης μετρεῖς ἄλλους συνενόχους του. Θὰ σχηματίσετε ἀμέσως ἕνα ἀπόσπασμα καὶ θὰ πάτε νὰ τοὺς πιάσετε. Προσοχὴ ὅμως. Δὲν πρέπει νὰ μισθοῦν τίποτε αἱ ἐφημερίδες.

Ἐπιμνηστικῶν. Μείνατε ἥσυχος κ. Ὑπουργέ.

Ἐπιμνηστικῶν. (Μὲ βροντώδη φωνή) Πρέπει ἀφεύκτως νὰ συλληφθῇ ὁ Καραθανάσης.

Ἐπιμνηστικῶν. Θὰ συλληφθῇ, κ. ὑπουργέ. Προσκυνῶ.

Β.

Ἐπιμνηστικῶν. (Πηγαίνει πρὸς τὸ διπλάνο γραφεῖο καὶ χώνει τὸ κερφάλι του στὸ ἀνοιγμα τῆς πόρτας) Ἐλα... Μὲ συγχωρεῖς, καὶμένε, μὰ τὸ καθήκον...

Συντάκτης. Ἐχετε ἀπολύτως δίκαιον, κ. Ὑπουργέ.

Γ.

Στὰ γραφεῖα τῆς «Ἑλληνικῆς»

Συντάκτης. (Μπαίνοντας σὺν σίφουνας στὸ γραφεῖο τῆς Διευθύνσεως.) Συμφωρᾶ... Πρέπει νὰ προλάβουμε.

Διευθυντής. Μὰ τί τρέχει;

Συντάκτης. Ἀπειλεῖται ὁ ἠθικός Ρυθμός.

Διευθυντής. (κάτωχος) Πῶς αὐτό;

Συντάκτης. Πρόκειται νὰ συλληφθῇ ὁ Καραθανάσης.

Διευθυντής. (κίτρινος σὺν θειάφι) Αἱ... ἄφαι!

Συντάκτης. Μὴ φοβᾶστε ὅμως!

ὁ Καραθανάσης θὰ εἰδοποιηθῇ πρὶν πάγει τὸ ἀπόσπασμα.

Διευθυντής. Πῶς θὰ εἰδοποιηθῇ;

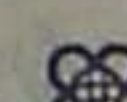
Συντάκτης. (ὄριαμβευτικῶς) Θὰ δημοσιεύσουμε ὅτι ἀπόσπασμα χωροφυλακῆς πηγαίνει στὴ Χαλκίδα νὰ τὸν συλλάβῃ...

Διευθυντής. Εἶσαι πολὺ τιμωρὸς, καὶ ὁ Καραθανάσης θὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ.

Δ.

Ἐπιμνηστικῶν. (Στὸ γραφεῖο τοῦ ὑπαγορεύει τὸ ἐξῆς ἀνακοινωθέν.)

«Τὸν καταρτισμὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀποσπασματος ἐτήρησα ἀπολύτως μυστικὴν ἀπὸ ὄλους καὶ ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους. Πῶς ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἑλληνικῆν» δὲν δύναμαι νὰ γνωρίζω, διότι ὅπως μποροῦν νὰ μαρτυρήσῃ οἱ συντάκται ὄλων τῶν ἐφημερίδων, ἐγὼ εἰς οὐδεμίαν ἀνακοίνωσιν προέβην, τὸ ἀντίθετον δὲ ἀποτελεῖ συκοφαντίαν.»

Καλλιτεχνικὰ ζητήματα

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ταχυδρομικῶς ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω διαμαρτυρίαν:

Κύριε Βούρδουλα,

Διαμαρτύρομαι ἐντόνως διὰ τὴν ἀδιαφορίαν, διὰ νὰ μὴ εἶπω τὴν περιφρόνησιν, τὴν ὁποῖαν ἐπέδειξε πρὸς ἐμὲ τὸ θῆλυ προσωπικὸν τῶν θιάσων Νέξερ καὶ Παλαιολόγου.

Ὡς θὰ γνωρίζετε βεβαίως καὶ σεῖς κ. Βούρδουλα, εἶναι καθιερωμένον ἀπὸ χρόνου μακροῦ, τὸ θῆλυ προσωπικὸν τῶν ἐδῶ ἐρχομένων θιάσων νὰ μὴ ἐπισκέπτεται πάντοτε, εἴτε τὴν ἡμέραν μετὰ τὰς δοκιμάς, εἴτε τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας, μετὰ τὴν παράστασιν.

Ἐπίσης θὰ γνωρίζετε ὅτι προθύμως πάντοτε παρέσχον φιλοξενίαν εἰς τὴν καθόλου θεατρικὴν τέχνην, δηλαδή καὶ εἰς τὸ δράμα καὶ εἰς τὴν κωμῶδιαν, καὶ εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ εἰς τὴν ὀπερέτταν.

Πολλὰκις μάλιστα ἐκτός τῆς φιλοξενίας παρέσχον καὶ δοχεῖα ἐλαίου, ἀδιάφορον ἐὰν κακοῆθεις φίλοι ἀντικατέστησαν κάποτε τὸ ἐλαῖον διὰ θαλασσίου ὕδατος...

Τὸ γεγονός εἶναι ὅτι ἀπὸ χρόνου μακροῦ πατρὸνάρι τὴν θεατρικὴν τέχνην, κατὰ δύναμιν.

Εἶναι ὡς ἐκ τούτου δίκαιον τὸ παράπονον μου, καὶ λογικὴ ἡ διαμαρτυρία μου, διότι οἱ θιάσοι Νέξερ καὶ Παλαιολόγου μὴ ἠγνόησαν ἐντελῶς.

Καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐφ' ὅσον ἀνεχώρησεν ἤδη δὲν εἶναι δυνατόν βεβαίως νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν παράλειψιν καὶ θ' ἀρκεσθῶ νὰ ἐγγράψω τὸ θῆλυ προσωπικὸν τοῦ εἰς τὸν μαῦρον πίνακα τῆς δεινῆς θηγαῖσης καρδίας μου.

Εἰς τὸν θιάσον Παλαιολόγου ὅμως ὅστις παραμένει εἰσέτι ἐδῶ, θεωρῶ ὑποχρεωσέν μου νὰ ὑποδείξω ἐγκαίρως τὰ καθήκοντά του, διότι ἔχει ἀκόμη καιρὸν νὰ τὰ ἐκπληρώσῃ.

Ἐὰν ἀρνηθῇ καὶ μετὰ τὴν διαμαρτυρίαν μου ταύτην, θ' ἀναγκασθῶ μετὰ λύπης μου ν' ἀναφερθῶ εἰς τὴν Ἀγροφυλακὴν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἀναμένουσα ἐναγωνίως μεταμεσονυκτικὸν ἐπίσκεψιν.

Διατελῶ

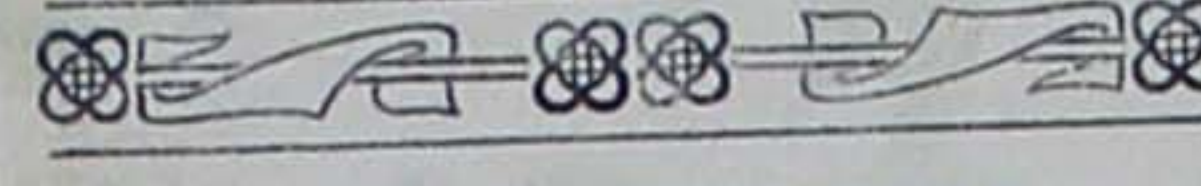
Πρόθυμος πάντοτε

Η Ο Υ Τ Ζ Α

Ο ΕΡΩΣ

Εἰς καρνὲ ἑνὸς ἐκ τῶν 15 τόσων θαυμαστῶν τῆς πρωταγωνιστρίας τοῦ θιάσου Νέξερ, τὸ ὅποιον καρνὲ εὐρέθη κατὰ τύχην ἐπὶ τοῦ πρό τῶν «Ὀλυμπίων» πεζοδρομίου καὶ ἐστάλη εἰς τὰ γραφεῖά μας, ἀνεγνώσαμεν τὸ ἐξῆς τετραστίχον:

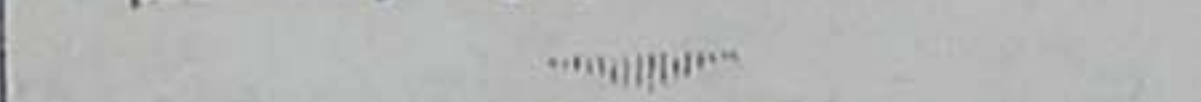
Ὁ ἔρωσ εἶναι ἄνθος μυροβολόν, ἀλλὰ συγχρόνως μοιάζει τὰ πολὺ εἰς τὸν ἔρωσ πρῶτ' ἀπὸ τὸν Βόλον ἀφίνοντας ἐνθῆμιον μιά... κουτσουλίτσα.

ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τῶν φυλακῶν οἱ τρόφιμοι γιὰ ἠθικὴ μιλούσανε κ' ἐκεῖνοι ποῦ τοὺς ξέρανε σωπαῖναν καὶ γελοῦσανε

Μὰ κάποιος πλέον ζωηρὸς εἶπε στοὺς κλεφταράδες: — «Κ' ἢ κοσμινοῦ τὸν ἄντρα της με τοὺς πραγματευτιάδες»

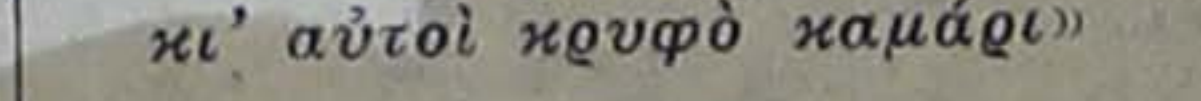
Οἱ λαϊκοὶ κουβέντιαζαν προχθές γιὰ τὸ λιμάνι καὶ λέγανε πῶς... «τὸ καὶ τὸ ὁ Λαζανάς θὰ κάνη.»

Πὰ στὴν κουβέντα φθάνοντας κ' ὁ Ἥλιος μας ἀργά:

— Σωπάτε—λέγει—μὰς ἀκοῦν, μιλάτε πειὸ σιγά...

Κ' ἕνα μορτάκι φώναξε γελώντας, τὸ ζαγάρι:

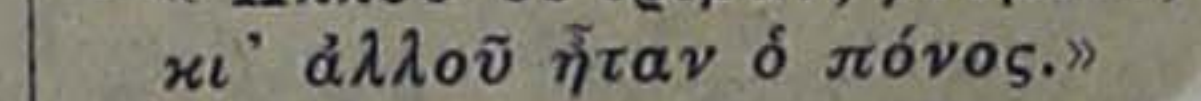
— «Ὁ κόσμος τῶχει τούμπανο κι' αὐτοὶ κρυφὸ καμάρι»

Γιὰ νὰ συνδέσῃ ἀτράνταχτα τὴ νέα του φιλία ὁ κύρ Καλδῆς ξεσπάθωσε, κουτά, γιὰ τὰ σχολεῖα...

Καὶ τοῦπαν: Σάπιος καὶ αὐτὸς ποῦ διάλεξες, ὁ θρόνος,

— «Ἄλλοῦ σὲ τρίβαν, γούμενε, κι' ἄλλοῦ ἦταν ὁ πόνος.»

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΡΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ

Ἐχεις γρόσα; — Ἐχεις γλώσσα.

Καὶ ὅμως ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν τὸν παρῶ μὲ τὴν οὐρὰ καὶ κενάνας δὲν ἤκουσε ἀκούη οὔτε μὴ λέξιν ἀπὸ τὸ στόμα τους. Τὸ φαινόμενον πιστοποιεῖται στὴ Βουλὴ καὶ Γερουσίᾳ.

Ὁπῶχει μύγα σκιάζεται.

Νὰ ὅμως ποῦ ὁ κ. Λαζανάς ἔχει μαζί του ὄχι ἀπλῶς μύγα ἀλλὰ βρομόμυγα καὶ δὲν σκιάζεται.

Ὅποιοι φυλάγει τὰ ρούχα του ἔχει τὰ μισά.

Γιὰ νὰ πιστέψω τὴν παροιμίαν καὶ νὰ φυλάξω τὰ ρούχα μου δὲν ἔχω οὔτε τὸ ζιλέ, διότι μοῦ τὰ πήραν οἱ κλέφτες.

Γυναίξι κόσμον ἢ σιγὴ φέρει.

Ἐχω γειτόνισσα μὰ γλωσσόκοπανα πρώτης. Παρατηρῶ λοιπὸν ὅτι στὴ γειτονιά ἐπικρατεῖ μεγάλη ἡσυχία ὅσο ἡ γειτόνισσα σιωπᾷ, μόλις ὅμως ἀρχίσῃ τις φωνῆς μαζεύεται κόσμος καὶ κοσμάκης ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της.

Σαρανταπέντε Γιάννηδες κι' ἐνὸς κοκόρου γνώση.

Ὅταν ὅμως οἱ Γιάννηδες εἶναι Ράλληδες, οὔτε τὸ τέταρτο τοῦ μυαλοῦ ἐνὸς κοκόρου δὲν ἔχουν.

Ἄριστον μὲν ὕδωρ...

Εἶπεν ὁ Πίνδαρος ἀνοητότατα.

Κατὰ τὴ γνώμη μου, ἄριστον εἶναι τὸ μαῦρο χαρβύλαρι.

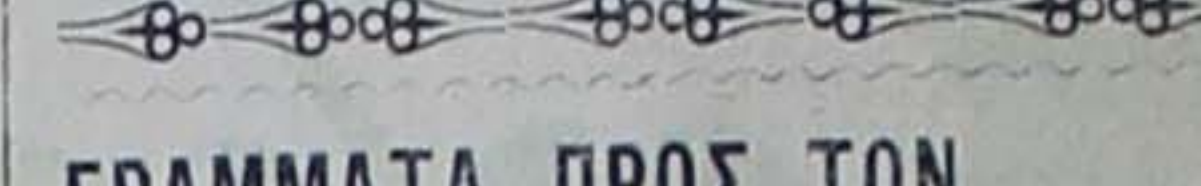
Ἡ καλὴ μέρα ἀπὸ τὸ πρῶτ' φαίνεται.

Καὶ ὅμως ὅποιοι, χωρὶς νὰ εἶναι στραβός, διαβάσει τὴν «Πρωίαν» θὰ πεισθῇ ὅτι ἡ ἡμέρα τοῦ «ἠθικοῦ ρυθμοῦ» εἶναι κακὴ καὶ ψυχρὴ.

Τὰ γλυκά σας

ΣΤΟΝ «ΚΡΙΝΟ»

Δουκάκη Προκοπίου

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ

«ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΝ»,

Ἐλάβομεν καὶ κατὰ δημοσιογραφικὸν καθήκον δημοσιεύομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ συναδέλφου «Δημοκράτου».

Κύριε Συνάδελφε,

Εἰς ἕνα φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Λόγος» ἐδημοσιεύθη κατ' αὐτὰς ἄρθρον πολυσήλων κοσμούμενον διὰ τῆς ὑπογραφῆς Φωτῆς Δήμου—Παροδίτης.

Ἀτυχῶς οἱ συντάκται τοῦ «Δημοκράτου» δὲν ἔχουν τὴν γλωσσομάθειαν τοῦ κ. Φωτῆ. Δὲν γνωρίζουν τίποτα ἄλλο ἀπὸ Ἑλληνικά. Καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν τίτλον τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου φαίνεται ὅτι ἐνδιαφέρει ἀμέσως τὸν «Δημοκράτην», ἐπομένως ὁ κ. Φωτῆς περιμένει ἀπάντησιν, παρακαλοῦμεν τὴν φιλοξενήσαντα τὸ ἄρθρον ἐφημερίδα ὅπως, ἐν συνεννοήσει καὶ μετὰ τοῦ κ. Φωτῆ, δημοσιεύσῃ μετὰφρασιν τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, διὰ νὰ καταλάβωμεν τί γράφει ὁ χριστιανός.

Μετὰ συναδελφικῆς ἀγάπης

«Ο ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ»

Ἐπιμνηστικῶν

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Ἐκλεκτὸς συμπολίτης συνοδεύων ἀρκετὰς κυρίας, διερχόμενος προχθές πρὸ τοῦ ποταμοῦ τῶν Ἀδελφῶν Κουρτέλλη καὶ ἀντικρύσας τὴν μεγάλην τοῦ καταστήματος τούτου ζυγαρίαν ἐθεώρησε καλὸν νὰ προβῇ εἰς ζύγισιν ὄλων τῶν κυριῶν τὰς ὁποίας συνώδευεν.

Ἡ ζύγισις αὐτὴ ἐκράτησε περὶ τὰ δέκα λεπτά, καὶ ἔκαμε ὄλους τοὺς κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν κουτσοπίνων τὰς εἰς τὸ κατάστημα νὰ ἐγκάταλειψουν τὴν ἀσχολίαν αὐτὴν καὶ νὰ παρακολουθήσουν μετὰ καταφανοῦς ἐνδιαφέροντος τὴν ἀπρόοπτον ἀτρακτιὸν, ποῦ ἀπέδωκε τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα:

Ἡ κ. Μ.Γ. μετ' ὄλων τῶν ἐξαρτημάτων της ὀκάδες 75

Ἡ κ. Α.Γ. » 78

Ἡ κ. Κ.Γ. » 44

Ἡ κ. Μα. Γ. » 42

Ἡ κ. Ἀλ. » 47

Ἄν λοιπὸν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ ὡς ἄνω στήσιμον, εὐρίσκομεν ὅτι μέσος ὅρος τοῦ βάρους τῶν κυριῶν μας εἶναι ὀκάδες 57.20.

Ἄς τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τῶν οἱ καταγινόμενοι μετὰ τὴν στατιστικὴν.

Ἐπιμνηστικῶν

ΜΟΝΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ...

Ὁ κ. Βλαζάκης πανδορεῦθηκε. Παραδόξως πῶς ὅμως ἡ γυναῖκά του τρεῖς μῆνες ὕστερα ἀπ' τὸν γάμο ἐγέννησε ἕνα γιό.

Ὁ κ. Βλαζάκης εἶχε ἀκουστά του πῶς ἡ γέννησις συμβαίνει τοῦλάχιστον 9 μῆνες ὕστερα ἀπὸ τὸ γάμο.

Βλέπων λοιπὸν ὅτι ἡ γυναῖκά του ἐβιάστηκε ὁπωσδήποτε νὰ τοῦ χαρίσῃ τὸν διάδοχον, ἀνησύχησεν καὶ ζήτησε τὴν γνώμη τοῦ ἱατροῦ του.

Ὁ ἱατρὸς ἀφοῦ ἐσκεψάθη ἐμβριθῶς, τοῦ εἶπε:

— Δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνησυχήσῃς. Αὐτὸ, μόνο στὸ πρῶτον παιδί μπορεῖ νὰ συμβῇ... Τὰ ἄλλα νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι θὰ γεννιοῦνται ἀκριβῶς στοὺς ἐννέα μῆνες ἐπάνω!...

ΣΟΦΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΚΑΔΗΣ ΧΩΡΙΣ... ΣΑΡΙΚΙ

(Ο Καραθανάσης ξέφυγε πάλι, την ώρα που ήταν βεβαία ή σύλληψις του. Ο αίτιος δικαιολογείται, μά θάλεγε κανείς πως είναι ο ίδιος ο Καδής του ακόλουθου παραμυθιού).

Ο Καδής ενός τόπου αγαπούσε την ώραία Έμινε. Από δω είχε από κει είχε, τὰ κατάφερε τέλος πάντων νὰ κάνει τὴ γνώμη της. Κι' ἔτσι μιὰ νύχτα στόλισε τὸ μουλάρι του, καβαλίκεψε καὶ τράβηξε γιὰ τὸ σπίτι τῆς Έμινε.

Ένας σπανός όμως, διαόλου κάλτα που είχε μυριστή τὴ βρομοδουλιὰ, κρυφθῆκε ἀπὸ νωρίς στὸ σπίτι τῆς Έμινε καὶ περιμένε.

Φτάνει ὁ Καδής καὶ τοῦ ἀνοίγει ἡ Έμινε. Ἀφοῦ ἔβαλαν τὸ μουλάρι στὸ ντάμι, ἀνέβηκαν στὸ σπίτι καὶ κλειδώθηκαν σὲ μιὰ κάμαρα. Βγαίνει στὴ στιγμή καὶ ὁ σπανός ἀπὸ τὸν κρυψώνα του καὶ κολλᾷ τ' αὐτὴν τοῦ στὴν κλειδαρότουπα.

Ο Καδής μας φαίνεται πως εἶχε ποιητικὰς διαθέσεις. Χαϊδεύοντας τὰ μάγουλα τῆς Έμινε εἰρώτησε :

— Κουζούμ, μπουνιάρ νὲ ντερλέρι; (ὡς νὰ λέγομεν κατὰ Γιουβανάκη: ἀνάκι μου πὼς λέγονται αὐτά;)

— Ἀλὴ γιανὰν γιαιλασί, ἀπήντησε ἡ Έμινε κατὰ τρόπον ἐπίσης ποιητικὸν καὶ εἰκονικόν.

— Μπουνιάρ νὲ; ἐξηκολούθησε ὁ Καδής χαϊδεύοντας τὰ κάτασπρα καρῶ.

— Ἐπιὸ τσουπουὸ ὄβασί, ἀπήντησεν ἡ Έμινε.

— Μπουνιάρ, κουζούμ; ἐρωτᾷ ὁ Καδής ἐξακολουθώντας τὰ χὰδια του πὼ κάτω.

— Τουρουντζ μεμὲ γιαιλασί.

— Μπου νὲ;

— Ἀϊβὰ κιοπὲκ ὄβασί.

— Ἀμὰν γιαβρουμ, ἐρωτᾷ τέλος τρέποντας ὁ Καδής, μπου νὲ;

— Τσαϊρλί μπουνιάρ γιαιλασί.

Ο σπανός δὲν περιμένε πιά περισσότερο. Φεύγει γρήγορα, πέρνει τὸ μουλάρι τοῦ Καδὴ καὶ φεύγει. Ὅταν, ἀργὰ πιά, κατέβηκε καὶ ὁ Καδής, δὲν ἤρε τὸ μουλάρι του καὶ ἀναγκάστηκε νὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι του μὲ τὰ πόδια.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ σπανός φορτῶνει τὸ μουλάρι ξύλα καὶ κατεβαίνει στὴν πολιτεία νὰ τὰ πούλησῃ, περνώντας ὁ ἀθεόφοβος ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Καδὴ. Ὁ Καδής πού βρισκόταν στὸ παράθυρο, γνώρισε ἀμέσως τὸ μουλάρι του καὶ διέταξε νὰ τοῦ φέρουν τὸ σπανό.

— Δὲ μοῦ λὲς ἐσὺ, πού ἤρθε τὸ μουλάρι; τὸν ἐρωτᾷ.

— Καδὴ ἐφέντη, ἀπαντᾷ ὁ σπανός ἡσυχᾶ-ἡσυχᾶ μπρὸς στοὺς ἀνθρώπους τοῦ Καδὴ, εἶχα πᾶει στὸν πόλεμο. Ἀπὸ τὰ σύνορα ὅπου ἤμουνα κἀναμε ἔφοδο καὶ προχωρήσαμε πρὸς τὸ Ἀλὴ γιανὰν γιαιλασί.

Ἀνησυχος ὁ Καδής κοίταξε τὸ σπανό, αὐτὸς όμως ἐξακολούθησε ἀπαθῆς :

— Ἐπειτα, Καδὴ ἐφέντη, προχωρήσαμε πὼ κάτω καὶ πιάσαμε τὸ Ἐπιὸ τσουπουὸ ὄβασί (στὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ ἀνησυχία τοῦ Καδὴ ἤρθε).

Προχωρώντας πάντα φθάσαμε στὸ Τουρουντζ μεμὲ γιαιλασί (Ἐδὼ πιά νόμιζες πὼς ὁ Καδής καθόταν σ' ἀναμμένα κάρβουνα) καὶ ἔκει ἤραμε δυὸ πύργους. Περάσαμε ἀνάμεσα καὶ φθάσαμε στὸ Ἀϊβὰ

— Χὸς γελντίν ὀγλουμ (ὡς νὰ λέγομεν, καλῶς ὄρισες παιδί μου) εἶπε ὁ Καδής καὶ τὸν ἄφησε ἐλεύθερο νὰ φύγῃ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθηκὸν ἀπαράβατον θεωροῦμεν ὅπως ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν πρὸς τὸν λαμπρὸν ἀνθοκόμον τῆς πόλεως μας κ. Γαλάνη διὰ τοῦ λεπτοῦ γούστου καὶ τῆς ἐξαισίας τέχνης τοῦ ἐφιλοτέχνησε τὰς τρεῖς θαυμασίας ἀνθοδέσμας, τὰς ὁποίας ἀγνωστοὶ φιλανθρωπεῖς συμπολιταὶ προσέφεραν προχθὲς εἰς τὴν πρωταγωνίστριαν τοῦ θιάσου Νέζερ, τὴν ἀπαράμιλλον καλλιτέχνηδα κ. Ἄνναν Σταυρίδου ἐπ' εὐκαιρία τῆς τιμητικῆς τῆς.

Ἐπαινοῦμεν βεβαίως καὶ τοὺς εὐγενικοὺς κυρίους οἱ ὅποιοι προσέφεραν τὰς ἀνθοδέσμας εἰς ἐνδειξὴν καθαρᾶς ἀπλῶς ἐκτιμῆσεως πρὸς τὴν μεγάλην ἴερίαν τῆς θεατρικῆς τέχνης ἀλλὰ περισσότερο ἐπαινοῦμεν τὸν κ. Γαλάνη διὰ τὴν φιλοκαλίαν του.

Τοιοῦτοι ἀνθοκόμοι τιμοῦν τὸν τόπον των καὶ δικαίως πρέπει νὰ τυχάνουν δημοσίου ἐπαινοῦ.

Λ. Σ.
Μ. Γ.
Ν. Γ.

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

— Διὰ νὰ εἰσθε πάντοτε ἐν ὑγείᾳ προσπαθεῖτε νὰ μὴ ἀσθενήτε.

— Ὅταν τὰ δόντια σας κουνιῶνται πηγαίνετε ἀμέσως στὸν ἀλμπάνη νὰ σᾶς τὰ καρφώσῃ.

— Ὅταν βῆχετε καταπιθεῖτε ἕνα ξυράφι, καὶ εὐθὺς θὰ κοπῇ ὁ βῆχας σας.

ΕΠΙΧΩΡΙΑ

Περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς, δύο λεμβούχοι ἐλλογομάχησαν ἐξωθεν τοῦ 99ου ἀστυνομικοῦ τμήματος. Κατὰ τὴν λογομαχίαν ταύτην, ὁ ἕτερος τῶν λεμβούχων ἀνασπᾶσας μάχαιραν ἐπλήρωσε σοβαρῶς τὸν ἀντίπαλόν του εἰς τὴν ὄσφυακὴν χώραν καὶ ἐξηφανίσθη. Ἀστυνομικὰ ὄργανα προστρέξαντα κατάρθρωσαν νὰ συλλάβουν τὸν πληγωθέντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐπιστέλλουσι ἡμῖν ἐκ... τὰ ἀκόλουθα :

Κατὰ τὴν διάρκειαν αἰφνιδίως ἐνσκηψάσης θυέλλης, ποιμὴν ὀνόματι Πέτρος κατέφυγεν ὑπὸ ὑψηλὸν δένδρον, ὅπως προφυλαχθῇ κατὰ τῆς βροχῆς. Κεραυνὸς όμως μετὰ πατάγου πεσὼν ἐπὶ τοῦ δένδρου, κατέκαυσε τὸν δυστυχῆ ποιμένα. Αἱ ἀρχαὶ εἰδοποιηθεῖσαι ἐνεργῶν δραστηρίως πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν τοῦ φόνου.

κιοπὲκ ὄβασί. Ἐκεῖ πιά ἀρχίσαμε μεγάλη μάχη καὶ φθάσαμε στὸ Τσαϊρλί μπουνιάρ γιαιλασί. Ἐκεῖ όμως...

— Φτάνει, φτάνει, φώναξε ὁ Καδής κατάχλωμος.

Ο σπανός όμως ἐξακολούθησε :

Ἐκεῖ, Καδὴ ἐφέντη, ἤραμε μιὰ λαγκαδιά, ὅπου ὁ ἀρχηγὸς ἔπεσε. Βλέποντάς τον ἐγὼ νὰ πέφτῃ φοβήθηκα, καβαλίκεψα τὸ μουλάρι του καὶ ἤρθα στὴν πολιτεία.

— Χὸς γελντίν ὀγλουμ (ὡς νὰ λέγομεν, καλῶς ὄρισες παιδί μου) εἶπε ὁ Καδής καὶ τὸν ἄφησε ἐλεύθερο νὰ φύγῃ.

ΝΤΑΜΔΙΚΟ

Γέρνω στραβά στὸ φρύδι
τὸ καπελλάκι μου
καὶ ρίχνω πᾶ στὸν ὦμο
τὸ σακκάκι μου.

Καὶ βγαίνω στὰ σοκάκια
τὴ νύχτα ἀργὰ
γι' ν' ἀνταμῶσω ἐσένα
καὶ γιὰ καυγᾶ.

Ἄλλοι! ποιὸς σὲ πειράζει
κανάρι μου,
κι' ἄλλοι... ποιὸς θὰ πατήσῃ
τὸ ζουνάρι μου.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΗΘΙΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ

ἌΟλα περνοῦν
καὶ τίποτα δὲ μένει
ὅλοι πεινοῦν
πλὴν τοῦτο τί σημαίνει;

Μηδενικὰ
εἰς τὸ μηδὲν περνοῦμε
τακτικά
τί καὶ ἂν πεινοῦμε;

Τὸ κράτος ζῆ
καὶ θέλει πόρους...
ἌΟλοι μαζί
πληρώστε φόρους!...

ΜΑΚΡΥΣ

ΚΑΙ ΚΟΝΤΟΣ

Ἐξαιρετικὴν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸ θεατροφιλόνομα κοινὸν ἡ κατὰ τὴν τιμητικὴν τῆς κ. Ἄννας Σταυρίδου ἀπουσία δύο συμπολιτῶν γνωστῶν διὰ τὰ μέγιστα πρὸς τὴν πρωταγωνίστριαν τοῦ θιάσου Νέζερ.

Λέγεται ὅτι ὀφείλεται τοῦτο εἰς ἐηλοτυπίαν, δεδομένου ὅτι ἡ καλλιτέχνης ἀπέροψε προτάσιν των πρὸς περιπάτον ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς Νεάπολιν, ἐνῶ ἀντιθέτως ἐδέχθη τοιαύτην παρ' ἄλλων γενομένην.

Ὅταν τοῦτο ἐγνώσθη, ὁ Μακρὸς εἶπεν εἰς τὸν Κοντόν:

— Ἀληθιῆ, ἐν εἰμαστ' ἀθρῶπ' ἡμεῖς, γὰρ ἡ λεβεντιά μας λείπ' τσιπῆγι μ' ἄλλ' στη Νάπολι τ' διαδὸ ἡ κόρ!.. Νὰ μὴν πᾶμι στὴν τιμητικὴν λοιπὸν, εἰς ἐνδειξὴν διαμαρτυρίας!...

Εἰς ταῦτα συνεφώνησε καὶ ὁ Κοντός, προσθέσας ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὸν τὸ ν' ἀπουσιάσουν ἀπὸ τὴν τιμητικὴν, ἀλλ' ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ νὰ τιμῆσουν τὴν παράστασιν τοῦ θιάσου Παλαιολόγου.

Τοῦτο καὶ ἐγένετο πράγματι. Λέγεται ὅμως ὅτι ὁ Μακρὸς ἦτο λίαν κατηφῆς καθ' ὅλην τὴν παράστασιν, σὲ μιὰ μάλιστα στιγμὴν ἠκούσθη νὰ λέγῃ εἰς τὸν Κοντόν:

— Ἀδιαφόριτα! Ἡ νοῦς μ' εἶναι πλάι... Ἄζου τ' φρουνοῦλατ' βρὲ Κοντέ!.. Ὅσοις τσι μαχρών' τὰ τσιγέρια μ'...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μελαχρινή, ώραία, ντελικάτη γιομάτη χάρες, γιομάτη γλῶκα, νέα, σκερτζόζα καὶ ἀφράτη καὶ με πολλὴ μεγάλη προίκα, ζητᾷ νὰ παντρευθῇ, μὰ διορία δίνει μικρὴ, πολὺ ὀλίγη... Ἐχει πάθη κάποια ἀβάρια καὶ δι' αὐτὸ, τὸ ζήτημα ἐπέιγει. Τῆς νύφης τὰ προσόντα ἕνα κ' ἕνα τ' ἀπαριθμήσαμε καὶ... ὁποῖος νοιάζεται ἄς πάρῃ ἕναν παπᾶ καὶ... στερεωμένη... Ἄργοπορία δὲ χωρεῖ. Ἡ νύφη βιάζεται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ 'ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ,

(Τμήμα πρακτικῶν γνώσεων)

— Πόσες ὥρες κοιμᾶσθε;
— Ὅχι, ἔως δέκα κ. Καθηγητά.

— Κοιμᾶσθε πολὺ καὶ ἔτσι δὲν θὰ προκόψετε.

— Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια κ. Καθηγητά. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον περισσότερον κοιμάται κανεὶς, τόσον περισσότερον προκόβει. Ἀπόδειξις ὁ κ. Τσαλδάρης, ὁ ὁποῖος κοιμάται 24 ὥρες στὸ ἡμερονύκτιον καὶ ὅμως ἔγινε Πρωθυπουργός.

— Ἀληθεύει ὅτι ὁ κ. Καλδῆς ἀποβλέπει πάντοτε πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος;

— Κάποτε κ. Καθηγητά ἀπέβλεπε κυρίως πρὸς τὴν ἐθνικὴν ὁδὸν Κροατίας...

— Ὁ κ. Κίρως τί εἶναι;

— Δημοσιογραφικὸν ὄργανο τοῦ κ. Λαζανᾶ;

— Καὶ τί γράφει;

— «Ἀῦριον περισσότερα»

— Καὶ τί σημαίνει αὐτό;

— Κατ' ἄλλους μὲν «αῦριο θὰ γράψωμεν περισσότερα», κατ' ἄλλους δὲ «αῦριον θὰ μὲ πληρώσετε περισσότερα».

— Ἐπήγατε ποτέ σας εἰς τὴν Βουλὴν;

— Ὅχι, ἀλλὰ ἐπήγα στοῦ Γιανναρέλλη.

— Καὶ ἤκουσατε οἱ ποίους;

— Πῶς! ἤκουσα τὸν κ. Φ. Δήμου, τὸν κ. Λαλᾶ, τὸν κ. Πολυζώνη καὶ ἄλλους.

ΠΩΣ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

Στὶς μεγάλες φουρτούνες διακρίνεται ὁ ἄξιος καπετάνιος καὶ στὰ μεγάλα λόγια ὁ κύριος Παναγιῆς.

Ὁ ἠθικορρυθμίτης τῆς Μυτιλήνης! Πολλοὶ εἶναι αὐτοὶ πού σᾶς θυμιάζουν σήμερα. Ὅμως, δὲν ξέρετε τί μεταχειρίζονται στὸ θυματήριον τους.

Μπορεῖ νὰ κἀνε καὶ ἀληθινὸ λιβάνι, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ κἀνε καὶ καβαλίνα!

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ἑλλάδος, τώρα πού κυβερνᾷ ὁ ἠθικός ρυθμὸς, μπορεῖ νὰ πῆ κανεὶς, πὼς μοιάζει τὸ μεταξοσκώληκα.

Θάπτεται αὐτός, γιὰ νάχουν νὰ φοροῦν μεταξωτὰ οἱ παλιανθρώποι!

Πιστεύω πὼς ἂν τὸ θελήσῃ ὁ κ. Λαζανᾶς, τὸ λιμάνι μας ὄχι μόνον βραχίονα θὰ ἀποκτήσῃ ἀλλὰ καὶ φρυδάκι.

Ἄν τὸν γνωστὸν ἠθικορρυθμίτη δημοσιογράφον τὸν πιάσῃς νὰ χώνῃ τὸ χέρι του στὶς τσέπες σου, μὴ ξαφνιαῖσαι πὼς θὰ τὰ χάσῃ...

Μὲ τὸ ἀφάνταστο τουτέ του θὰ σοῦ πῆ πὼς δὲν ἔχωσε αὐτὸς τὸ χέρι του στὴν τσέπη σου, ἀλλ' ὅτι ἐσὺ ἐπήγες τὴν τσέπη σου στὸ χέρι του.

“Οπθου δέν πέφτει λόγος πέφτει

Βούρδουλας

Τὸ Φύλλον Δρ. 2.

Κυριακὴ 3 Σεπτεμβρίου 1933

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἔτησίᾳ Δρ. 100
Ἐξάμηνος » 55

Ἐξωτερικοῦ
Δολ. 2 Σελ. 10
Φρ. Γαλ. 40

Διεύθυνσις:

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Τηλέφ. 341

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΕΠΛΗΓΩΣΕΣ

Ἄξιότιμος κύριος Φωτῆς Δήμος, χασομερίζων καὶ λαμπρὸς ἐστιάζων ἀπὸ Δημόσιον, πρὸς δὲ καὶ ἀνοήτους πολλοὺς εὐρίσκων, αἰθουσαν Γιαν-

ναρέλη, ἐφέντημ, εἰς Βουλῆν καὶ Γερουσίαν μετατρέπων ἀνὴρ μέγας καὶ ἔξοχος νὰ γίνε-ται, εἶπεν.

Σιουῦ χαλντέ, ὡς νὰ λέγωμεν τῶν πραγμάτων οὕτως ἔχων, ἅπαντες ὑποθέσεις Λέσβου, ἀπὸ Φωτῆν Δήμου νὰ κρέμονται, εἶπεν.

Καὶ ὡς καθὼς εἰς παλαιότερας ἐποχάς, ἀλησμόνιστος ἡμῶν ἀδελφὸς κύριος Ἀρμάνδος Δελαπατρίδης μέγα ἔδρασαν κοινωνιστικῶς καὶ κόμμα κυανολευκῶν ὑδρίζων, ἀρχηγὸς ἀνεκρηύχθη καὶ φαπαλιῆς εἰς καφενεῖον ἔτρωγεν, καὶ μὲ ντελβὲν ἐμουτζούρωνον, οὕτως πῶς καὶ Φωτῆς Δήμου ἀρχηγός. . . ἐφεδριστικῆς σφραγίδος γενόμενος, ἐξουσίας ἀπαντας ἀπὸ τοιοῦτον σφραγίδα ἐκρέμασεν, καὶ πρὸς φαπαλιῆς καὶ ντελβὲν προχωρεῖ.

Βαί κι οπόγλου ἴσ, βαί!.. Πόλεμος ἐφέντημ πολλὰ τὰ κακὰ δημιουργεῖ, ἀμὰ ἅπαντων χείριστον ὅτι ἐδημιούργησε χασομέρηδες ὡς καθὼς ἀξιότιμος κ. Δήμου.

Ἐὰν πόλεμος δέν ἦτο, ἐριφτζᾶς φασόλια ἤθελε θὰ μαγειρεύη, ἢ καφέν ἤθελε θὰ ψήνη καὶ Λέσβος, ἐφέντημ, ἀνοησίας του δέν ἤθελε θ' ἀκούη.

Ναλέτ ὄλοσούν τετζρίχ ἰντέν κουρσουνού, ὡς νὰ λέγωμεν κατηγορημένη ἔστω τραυματίσασα σφαῖρα...

Σεμπέμπ μπού ντουρ κί, δηλονότι ἐκ ταύτης αἰτίας εἶνε ὅτι ἀξιότιμος κ. Φωτῆς Δήμου, χαφιφικέν ὡς νὰ λέγωμεν ἄν καὶ ἐλαφρὺς ὢν, διὰ Μουσολίνις περνᾷ μπέ, Πατριάρχην μπιλέ ντιγνεμέζ ἐρίφ.

Οὐλάν ναλέτ κουρσουνού, Φωτῆν δέν ἐπλήγωσες μπέ, κοινωνίαν ἐπλήγωσες...

Οἰλέ γιά! Μπουρντάν ντίρ κί μπασιμιζᾶ μπιόλε μπίρ ἀγκοῦρ Ἄγα ταικίς, ὡς νὰ λέγωμεν ἐντεῦθεν τοιοῦτος Ἄγγούριος ἐπὶ κεφαλῆς ἡμῶν ἐγένετο!..

Γιοβανάκης

ΤΥΠΟΙΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
"ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ"

ΟΡΙΑΝ - ΡΕΖΙΛΙΚᾶ

Ἐπῆγε γιὰ μαλλί ὁ Στέλιος Μωραίτης.
Ὁ Γίγαντας μας ἠθικορρυθμίτης.
Τὸν ἠκολούθησε δὲ παρευθὺς
Κι' ὁ μέγας ἠθικοδιδάσκαλος Καλδῆς.
Δέν ἔμειν' ὅμως ἔξ' ἀπ' τὸ χορὸ κι' ὁ ἄλλος ἠθικορρυθμίτης
Ἦλιος, τῆς δημοσιογραφίας ἐκ Σαμᾶν Ἰσκελεσί προλύτης
Ἐβγήκαν ὅμως κουρεμένοι διδαχθέντες καὶ οἱ τρεῖς
Ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ παιζῶσιν ἐν οὐ παικτοῖς.
Ἐφ' ὧ κι' ὀφείλει ν' ἀναγνώριση ὁ Παναγῆς
Ὅτι στὸν Στέλιον καὶ Γεώργιον ἀνήκει ὁ τίτλος τῆς τιμῆς
Εἶνε δὲ καὶ ἀπαραίτητον ἡ «Ὀριάντ Ρεζιλ»
Νὰ στείλη ἀδαμαντοκόλλητα μετάλλια στὸν Ἦλ. Ἦλ.

Ο ΒΕΗΣ

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

“ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΑΜ,,

Ναυτικοῦ : «Μουντάρετε, ἀλλὰ θὰ μουντάρω κ' ἐγώ.»

Αν. Δεληγιάννη : «Ἀνάθεμα τὸν πρόεδρο πού ἔκαμε τὸν ἠλεκτροφωτισμὸ στὴ Μόρια.»

Φ. Κατσάνη : «Ἀδύνατο, δέν πᾶμι. Ἰγὼ τσ' ἢ Χαριλῆς εἶμασσι κακιουμένι.»

Π. Διόλιου : «Μαριᾶ ἢ Αἰγυπτία.»

Μ. Γούτου : «Αἱ τρεῖς ἀνθοδέσμαι.»

Γ. Καλδῆ : «Κομπρενέ-βού.»

Ἐλ. Κ. : «Πᾶει κι' ἢ γκαρσονιέρα μου.»

Ἐυαγ. Φουδάκη : «Τὸ λατομεῖον εἰς τρία μερίδια.»

Παπαδοπούλου ἢ Δαλά : «Πᾶσχει ἀπὸ οἰκτον.» (ἴκτερον.)

Μαρ. Κ. : «Μὴ ξεχνάτε τις δούλες καὶ τὸν φωτισμὸ.»

Θρ. Ἀλεπουδέλλη : «Μιά παρτίδα κουνκάν.»

Κ. Πιπέρη : «Τὸ Ρούσικο μπελερίνι.»

Α. Γκράβαλη : «Ἡμεῖς οἱ πολιτευόμενοι. . .»

Κυρίας Π. : Καλλονή. «Τὰ φειδάκια.»

Κας Μαρ. Τσακυρέλλη : «Ἡ Πρακτορίνα.»

Φ. Εὐθυμίου : «Ἡ ἀνορεξία.»

Χ. Τσαντιούλα : «Ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω καλλιτέρα.»

Ν. Μπαρούτη : «Εἶμαι καλλιφῶνος.»

ΤΟ ΓΙΑΤΡΙΚΟ

Συχνὰ τὸν ἔχανε τῆ νύχτα ἀπ' τὸ κρεβάτι

κι' ἐτρόμαζε ἢ καὶ μὲνη

κι' ὄλο ρωτοῦσε

στὴ γειτονιά, τὸ τί νὰ κάνη

γιὰ τὸν ὑπνοβάτη.

Κ' ἢ δούλα πού τὴν ἄκουε,

ὄλο χαμογελοῦσε.

Τέλος σ' ἕνα γιατρὸ ἐπῆγε

καὶ τὰ ἰστόρησε

κρυφά, ἕνα πρὸς ἕνα οὔλα.

Ἐκεῖνος γέλασε, κι' ὡς γιατρικὸ

τῆς διώρισε

νὰ... διώξη γρήγορα τὴ δούλα.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Ἡ Λέσβος εἶνε νῆσος ἡ ὁποία, κατὰ τοὺς γεωγράφους, εὐρίσκεται μεταξὺ τῆς 26ης καὶ 27ης μοίρας. Ἀφότου ὅμως τὴν Ἑλλάδα κυβερνᾷ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἡ νῆσος δέν ἔχει στὸν ἥλιο... μοῖρα.

Ἄλλοτε ἡ νῆσος ἦτο κατάφυτος, μὲ τὸν καιρὸν ὅμως ἀπειψιλώθη τόσο, ὥστε νὰ ὁμολογῆται ὅτι σήμερα κατήντησε πρὸ ψιλλῆς... κι' ἀπὸ ταιγαρόχαρτο.

Λέγεται ὅτι ἡ ἀποψύλωσις αὕτη ὀφείλεται εἰς πυρκαϊάς, αἱ ὁποῖαι ἐξηράνισαν τὰ δάση καὶ ἀφῆσαν ἀπειρα κούτσουρα.

Ἐπίσης εἰς ἀρχαιότεραν ἐποχὴν ἡ νῆσος φαίνεται νὰ ἦτο πολὺνδρος, σήμερον ὅμως ἔχει χάσει... τὰ νερά τῆς.

Ἡ νῆσος ἔχει δύο κόλπους, τῆς Γέρας καὶ τῆς Καλλονῆς. Προσεχῶς ὅμως, πῖπτοντος τοῦ ἠθικοῦ Ρυθμοῦ, θὰ προστεθοῦν καὶ διάφοροι ἄλλοι, ὡς ὁ κόλπος Λαζανᾶ, κόλπος Μωραίτη κ.λ.π.

Οἱ γράψαντες κατὰ καιροὺς περὶ τῆς νήσου μας ἀναφέρουν τρία κυρίως ὄρη, ὄρος Λεπέτυμνον, ὄρος Ὀλυμπον, καὶ ὄρος Ὀρδυμνον.

Εἶνε προφανές ὅτι μεταγενεστέρως παρουσιάσθη ὁ δυσανάβατος ὄρος τῆς προπληρωμῆς.

Ἀνακριβὸς λέγεται ὅτι τὰ χωρία τῆς Λέσβου δέν εἶνε διὰ τοὺς Λαϊκοὺς. Τούναντίον ἔχομεν **Στύψη** διὰ νὰ μποῦν, **Δουτρά** διὰ νὰ καθαριστοῦν ἀπὸ τῆς βρομῆς των, **Πέτρα** γιὰ νὰ δέσουν στὸ λαμό τους καὶ, ἐν συνεχείᾳ, **Ρεῦμα** διὰ νὰ πνιγοῦν. Ἐκτὸς ἂν προτιμοῦν **Σκαμνιά** διὰ νὰ κρεμαστοῦν ἢ **Σκόπελον** διὰ νὰ τασκίσουν τὸ σαποκάραβό των.

Ἡ κτηνοτροφία δέν εἶνε πολὺ ἀνεπτυγμένη εἰς τὸν τόπον μας καὶ διὰ τοῦτο εἰσάγονται ἐξωθεν... κτήνη διάφορα.

Δηλητηριώδη ζῶα δέν ἔχει εὐτυχῶς. Ελαφρᾶν ἐξαιρέσειν ἀποτελεῖ ἐκ τῶν λεγομένων ἀραχνοειδῶν ὁ **Σκορπιός**, τοῦ ὁποίου τὸ δάγκωμα εἶνε διὰ μερικοὺς ἀρκετὰ ὀδυνηρόν.

Κυνῆρι ὑπάρχει ἀφθονον, εἰς πέρδικας καὶ λαγοὺς, καθ' ὅλην τὴν ἡπειθρον. Ἐξαιρεῖται ἡ πρωτεύουσα ὅπου ἀπὸ πολλοὺς ἀδίκως κατασκοπεύεται νὰ βγάλῃ λαγὸ... ἀπὸ τὰ σχολικὰ κτήρια ὁ διαπρεπὴς κτηνὸς Γεώργιος Καλδῆς.

Ἡ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΡΗΤΩΝ

Τὰ ἀκόλουθα ἱερά ρητὰ ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐξῆς περιπτώσεων :

«**Ἄλτῃσαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι**»...

(Λέγεται ὅταν ὁ κ. Λαζανᾶς εἰσέρχεται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ κ. Νομάρχου Λέσβου.)

«**Ἐν παγίδι ἢ ἐκρυψαν συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν.**»

(Λέγεται διὰ τοὺς ἐφευρέτας τῶν σχολικῶν σκανδάλων, ἠθικορρυθμίτας.)

«**Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ γέμει πικρίας, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει δόλου.**»

(Λέγεται ἀδιακριτῶς ἐπὶ παντός δημοσιεύματος τοῦ κ. Καλδῆ.)

«**Ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.**»

(Λέγεται διὰ μερικοὺς γυαλάδες καὶ μπασματζῆδες ἠθικοῦ ρυθμοῦ, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ γίνουν προμηθευταὶ πετρῶν, στὸ λιμάνι μας.)

«**Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλήροι μου.**»

(Λέγεται πρὸς τὸν κ. Νομάρχην ἀπὸ διαφόρους καταφερτζῆδες καὶ ὀψίμους λαϊκοὺς—ὅπως ὁ γνωστός τοῦ Σκοπέλου—πρὸς περίσῳιν τοῦ παχυλοῦ κλήρου των.)

«**Ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.**»

(Λέγεται διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῶν «Γιγάντων» ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ.)

ΣΤΟΝ κ. ΛΟΒΕΡΔΟ

Κάτι νομίζω εἶπες ὑπουργέ ...

Ἐξαιρῶν τὰς μεγάλας τὰς θυσίας ἡμᾶς

θὰ μᾶς ζητήσης, εἶπες, προσεχῶς

τὸ τέταρτο ἀκόμα τῆς περιουσίας ἡμᾶς.

Ἐλεύθερα, παρακαλῶ, κύριε Ὑπουργέ

τόση εἶνε στὸ κράτος ἡ ἀφοσίωσις μας

πού καὶ τὴ γυναῖκά μας θὰ δώσωμε

ὄχι τὸ κ ἄ ρ τ ο δηλαδή, ἀλλὰ «τὸ ἡμῶν ὄνομα»

Τὸ ἔδαφος τῆς νήσου εἶνε ἐξαιρετικὰ εὐφορον, παρῶν ἐν ἀφθονία διαφόρους καρποὺς, ἀκόμη καὶ... ἀτηγορευμένους, ἰδίως εἰς τὴν περιοχὴν Τσαμιάκα.

Ἀπὸ τῆς παρουσίας ἐπετραγωγῆς εἰς ἡμερῆδας, παραδόξως χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ κονζούτσι κρίσεως.

Ἡ νῆσος ἀνεκαθεν διέτρεφεν εἰς τὴν παραγωγὴν μεγάλων ἀνδρῶν. Εἰς παλαιὸς χρόνους εἶχε τὴν Σαφφῶ, τὸν Πιττακο, τὸν Ἀρίωνα κ.λ.π. καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἡ Λέσβος ἔχει τὸν Ψωμαδέλλη, τὸν Μωραίτη, τὸν Φωτῆ Δήμου κ.λ.π.

Ἡ νῆσος κερφενάται σήμερον ὀνομαστικῶς μὲν ἐπὶ τοῦ κ. Ρουσοῦ, οὐσιαστικῶς δὲ ἐπὶ τῶν «γιγάντων».